

CONTEXT

I UN CÀNTIR PER CADA PAGÈS El Canal d'Urgell tanca comportes

Les autoritats espanyoles estudien amb urgència les mesures a prendre abans no arribin els turistes, si es manté la sequera. Les conseqüències poden ser veritablement catastròfiques.

La majoria de turistes que arriben a Espanya són de xancleta i samarreta imperi però tot just trepitjar terreny nostre, es transformen en senyors de totes rendes. Es dutxen dues vegades al dia i cada vegada que surten o entren a la piscina, s'afaiten amb navalla deixant corre l'aigua de l'aixeta, utilitzen glaçons encara que sigui per posar a la sopa, tiren de la cadena cada vegada que passen pel lavabo, llencen les aigües minerals mig plenes...

Un país de sol ha de dur la cara neta, els carrers regats, les fontetes ornamentals a cada placeta, racons de gespa fresca, camps de golf amb els greens repentins... Són moltes les coses que necessiten els turistes. I què passa si en arribar a Espanya es troben la terra cremada? pensen les autoritats aterrides. Doncs la misèria pel país-plató pensat pel turisme.

A part de processons i pregàries, es fan pous, s'assequen llacunes, es desvien canalitzacions però sense èxit. Les dessaladores que fins ara semblaven només per fer bonic, ara no paren però tampoc solucionen la manca d'aigua.

Amb tot, estem convençuts que al final el

turista tindrà aigua per donar i vendre, cada matí, després de la primera dutxa podran llençar la tovallola a terra sense pensar en el rentat i tornaran contents a casa criticant la imatge seca dels pins que envoltaven el jardí de l'Hotel.

Els que no tindran aigua, seran els pagesos que depenen del Canal d'Urgell. No podran regar, la collita, aquesta i potser les properes serà un desastre. Les autoritats també pensen amb ells. La proposta que a hores d'ara té més força és regalar un càntir ple d'aigua per cada família pagesa.

